

Az űrnemzetek

Modern mese

Amint az köztudott, Gladovia és Saronin nemzetei évszázadok óta egymás ellenségei. A középkorban, különböző időszakokban mindkettő fennhatósága alatt tudhatta a másikat, és mindkettőben keserű emlékek élnek a másik keménykezű uralmáról. A két nemzet még a huszadik században is ellentétes oldalon állt a nagy háborúban.

A nagy háborúra rákövetkező béke századában Gladovia és Saronin szintén békében élt egymással, ám mindig gúnyos mosollyal és elhúzott szájjal nézték a másikat.

Ám immár 2080-at írtak, naperőművek keringtek a Föld körül, hogy Összegyűjtsék a Nap energiáját, és mikrohullámok formájában továbbítsák azt a világ nemzeteinek. Emiatt több tekintetben is megváltozott a világ. A bőséges napenergiának köszönhetően a fosszilis üzemanyagok használata a töredékére csökkent, az üvegházhatás veszélye pedig szinte teljesen elhárult (jóllehet a napenergiából származó valamennyi plusz hő valójában eredményezett némi hőszennyezést).

A bőséges energiaellátásnak és a jobb népességszabályozásnak köszönhetően nőtt az életszínvonal, javult az élelmiszerellátás, ésszerűsítették a nyersanyagelosztást, és általában véve beköszöntött a jólét és megelégedettség kora.

Egy dolog azonban nem változott: a gladoviaiak ellenszenvé a saroniniak iránt, és a saroniniaknak a gladoviakkal szembeni gyűlölete.

A naperőművek természetesen nem maguktól működtek. A teljes automatizálás és a robotok széles körű használatának dacára továbbra is szükség volt arra, hogy időnként emberek ellenőrizzék az űrállomásokat, és megbizonyosodjanak róla, hogy minden a legnagyobb rendben folyik. Apró űrszemétdarabok vagy a napszél hirtelen kilövellései nem befolyásolják a számítógépek megfelelő működését a robotok és a számítógépek képességeit meghaladó mértékben, annyira, hogy azok ne tudnák kijavítani az esetleges hibákat.

A feladatra kiválasztottak teljesítették a szolgálatot, majd rendszeres időközönként leváltották őket, hogy a Föld felszínén töltött pihenőidőszakokkal minimalizálják a súlytalanság hatásait. Véletlen egybeesés volt csupán, hogy 2080 nyarán az űrszolgák (ahogy elnevezték őket) csapatában többek között két gladoviai és két saronini is akadt. Az ősi ellenségek munkájuknak köszönhetően kerültek össze, és hibátlanul végezték feladatukat, arra azonban ügyeltek, hogy kizárólag a legszükségesebb kérdésekre redukálják az egymás közötti kommunikációt, és tartózkodjanak bármiféle mosolytól vagy barátságos gesztustól.

Aztán az egyik nap a fiatalabb gladoviai, név szerint Tornász Brigon arcán feszült, mégis elégedett mosollyal lépett oda az idősebbhez, Hamish Mansához, és bejelentette:

- Az a bolond saronini most aztán megcsinálta!

- Melyik? - kérdezte Mansa.

- Az, amelyiknek a neve tüsszentésre emlékeztet. Ki beszéli azt a bolond saronini nyelvet? A lényeg, hogy hamisítatlan saronini ostobaságának köszönhetően hibás programot táplált az A'5-ös számítógépbe.

Mansa riadtnak tűnt.

- És mi lett az eredménye?

- Egyelőre semmi. De valahányszor 1,3-as szint fölé emelkedik a napszél erőssége, az A-5-ös le fogja kapcsolni a naperőművek felét, és a számítógépek közül többet ki fog égetni.

- És maga mit tett ez ellen? - érdeklődött rémült tekintettel Mansa.

- Semmit - felelte Brigon. - Ott voltam, és láttam, amint megtörténik. A gép mindent rögzített. A saronini azonosította magát, mint a számítógéppel dolgozó egyént, és amikor majd leállnak az erőművek és kiégnek a számítógépek, az egész világ tudni fogja, hogy egy ostoba saronini az oka. - Brigon kényelmesen kinyújtotta karját, majd elégedetten hozzátette: - Az egész világ tombolni fog a dühtől, és a teljes saronini nemzet megszégyenül.

- Közben fennakadások lesznek a Föld energiaellátásában - vetette ellen Mansa -, és hónapokba, talán egy vagy két évbe is beletelik majd, hogy újra működőképessé tegyék a rendszereket.

- Az épp elég lesz ahhoz - állapította meg Brigon hogy Saronint eltöröljék a Föld színéről, és dicső gladoviai nemzetünk visszakapja a területet, amely jog szerint a miénk.

- De gondoljon csak bele! - erősködött Mansa. - Ha hirtelen ennyivel kevesebb energiával gazdálkodhatunk, a világ azzal lesz elfoglalva, hogy megelőzze a katasztrófát, nem pedig azzal, hogy keresztes hadjáratokat indítson. Leáll az ipar, éhínség fog fenyegetni, a nyomorgó tömegek tiltakozásai zavargásokba torkollnak, harcok törnek ki a még felhasználható energiáért... mindenütt eluralkodik a káosz.

- Annál rosszabb lesz Saroninnak...

- De a zűrzavar átterjed majd Gladoviába is. Dicső nemzetünk éppúgy a napenergiára támaszkodik, ahogy

Saronin, és ahogy az egész világ. Világméretű katasztrófa fenyeget, amit, ki tudja, Gladovia talán még inkább megszenved majd, mint Saronin. Ki tudja?

Brigon áll a leesett, tekintete zavartnak tűnt.

- Tényleg így gondolja?

- Természetesen. Meg kell keresnie azt, akinek a neve tüsszentésre emlékeztet, és meg kell kérnie, hogy ellenőrizze, amit csinált. Nem szabad elárulnia, hogy tud a hibáról. Egyszerűen csak azt mondja, hogy ott volt, és hirtelen olyan érzése támadt, mintha valami nem lenne rendjén. És ha a saronini felfedezi és kijavítja a hibát, akkor ne gúnyolja ki! Az kellemetlenségekhez vezethetne. És tegye meg mihamarabb! Gladovia dicső nemzetéért! És természetesen a világért...

Brigonnak nem maradt választása. Megtette, amit kellett, és elhárult a veszély.

Tanulság: mindenki önmagát szereti a legjobban. Ám egy ily mértékben összefüggő világban, ahol ha bárkinek kárt okozunk, az mindenkit egyformán érint, önmagunkat úgy szerethetjük leginkább, ha mindenki mást is szeretünk.

(Galamb Zoltán)